

bindelse med Anlægget af Dobbeltsporet fra Rungsted til Helsingør vil komme til fuldkommen ideelle Anlægsforhold paa Nord- og Kystbanen. Med Hensyn til Anlægget af Godsbanen mellem Vigerslev og Nørrebro er der jo i og for sig heller ingen Forskel, idet hele Udvalget er enigt om, at denne Bane bør anlægges.

Unigheden drejer sig om det af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Ejsing) udtalte, at jeg gentagne Gange har sagt, at denne Linie, altsaa Godsbanelinien, til sin Tid skulde kunne gøres til en ren Personbane, og at man saa skulde lægge en Godsbane længere ude i Byens Periferi. Det har jeg ikke udtalt, men jeg har udtalt, at medens man i Kommissionens Betænkning i sin Tid er gaaet ud fra, at den Linie, der her foreslaas fra Vigerslev til Nørrebro, skulde være en ren Godsbane, og at der saa skulde anlægges en løftet Personbane fra Valby over Frederiksberg til Nørrebro og videre til Hellerup, saa herskede der nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt til sin Tid at følge dette oprindelige Forslag fra Kommissionens Side, Tvivl om, hvorvidt man skulde gøre dette eller muligvis gøre denne Godsbane til en Personbane og saa anlægge en Godsbane længere ude i Periferien. Efter at dette Forhold er blevet nærmere undersøgt af Statsbanerne, er man imidlertid nærmest vendt tilbage til Kommissionens oprindelige Forslag, hvad jeg ogsaa gav Udtryk for ved dette Lovforslags Forelæggelse her i Landstinget.

Under Behandlingen af Lovforslaget er der fremkommet et Projekt fra Ingeniør Rolf Erslev, om hvem jeg dog mener at burde sige, at han ikke er Baneingeniør eller Banetekniker i nogen Henseende, hvilket ogsaa hans Forslag i meget høj Grad bærer Vidne om. Grundtanken i hans Forslag er at føre en personførende Linie parallelt med den Godsbane, som her er foreslaaet. Jeg har om dette sagt, at jeg kunde godt tænke mig Muligheden af at anlægge en Personbane parallelt med denne Linie, men ikke saaledes, at den føres ud til Vigerslev, men at den føres til Valby, hvilket altsaa vilde sige, at de to Banelinier ikke kan følges ad paa hele den Strækning, der her er Tale om. En saadan personførende Linie for en Del af Vejen

parallelt med Godsbanelinien kunde, som jeg har udtalt i Udvalget, ogsaa godt tænkes som Løsning af Spørgsmaalet og kunde tænkes som Erstatning for den indre Linie, den Højbane, som Kommissionsforslaget i sin Tid har omtalt.

Da den ærede Formand for Udvalget (Eising) i sin Tid henvendte sig til mig og spurgte mig, om jeg kunde gaa med til et Ændringsforslag, som gik ud paa at erhverve Arealer til 4 Spor langs Grøndals-Linien, kunde jeg udtale til Udvalgets Formand, at det kunde jeg godt gaa med til, forudsat at det betød, at man fremdeles og i Fremtiden stod ganske frit overfor Valget af de forskellige Anlæg. Ved en saadan Tilføjelse til det Forslag, jeg har fremsat, vilde man opnaa foruden at faa vedtaget det, der er foreslaaet, at reservere Arealer ved Siden af den foreslaaede Godsbane til en eventuel Personbane, samtidig med at man ikke havde afskaaret sig fra til syvende og sidst dog at bestemme sig for den højtliggende Personbane overensstemmende med Kommissionens Forslag. Jeg opfattede den ærede Formands Forespørgsel som en Forespørgsel fra Udvalget og gik ud fra, at det var Udvalget, som ønskede dette Ændringsforslag stillet. Det var en af mine Grunde til at svare imødekommende paa den ærede Formands Forespørgsel. Heller ikke da jeg kom til Stede i Udvalget til Forhandling om dette, blev jeg oplyst om, at Udvalget som Helhed eller dets Flertal havde et andet Standpunkt. Jeg havde fremdeles paa det Tidspunkt det Indtryk, at man drøftede Muligheden af at komme til Rette om et saadant Forslag, og at det kunde have Betydning for Enigheden, om jeg tiltraadte det. Derfor erklærede jeg mig villig til at tiltræde det, og da jeg saa siden erfarede, at man ikke i Udvalget var naaet til Enighed, men at Flertallet var gaaet en anden Vej end Mindretallet, saa havde jeg oprigtig talt ventet, at der var blevet afholdt en ny Konference med mig, hvilket imidlertid ikke er sket. Efter at jeg nu i Betænkningen har set Mindretallets Motivering af sit Ændringsforslag, forstaar jeg ganske godt, at man ikke har kunnet opnaa Enighed indenfor Udvalget. Hvis det ærede Mindretal havde villet nøjes med at stille dette Ændringsforslag og stille det med den Motivering, at det kunde have Betydning,